

Geschiedenis:

De loopgraven aan het westelijk front

Eerste Wereldoorlog: 1914-1918

De Duitse aanval in West-Europa liep dood in de modder van België en Noord-Frankrijk. De verwachte pijlsnelle overwinning bleef uit. Vier jaar lang bestookten Duitsers, Belgen, Fransen en Britten elkaar vanuit hun loopgraven in een zinloze strijd. Miljoenen soldaten verloren het leven.

De Duitse legerleiding bleek met het Von Schlieffenplan de kracht van het eigen leger ernstig te hebben overschat. De situatie zelf hadden ze onderschat: de manier van oorlogsvoeren was totaal veranderd sinds de laatste oorlog. Na de slag aan de Marne in september 1914 kwam het offensief van de Duitse troepen tot stilstand in Noord-Frankrijk. Ook in België verliep de strijd niet als gepland. Er volgde een eindeloze loopgravenoorlog die aan miljoenen soldaten het leven kostte. Het was ook de eerste oorlog waar de keerzijde van de technische vooruitgang goed zichtbaar werd: gifgas, bommenwerpers en tanks werden voor het eerst grootschalig ingezet. Het westelijk front werd een hel van modderige loopgraven waarin wekelijks honderdduizenden soldaten omkwamen. De geboekte terreinwinst op de vijand bedroeg na een dergelijke aanval soms maar 50 meter.

Het loopgravenfront liep van de Noordzee tot aan de Zwitserse alpen. Op sommige plaatsen werd uitzonderlijk heftig strijd geleverd: in Ieper, aan de Somme en in Verdun vochten de Duitsers een verbeterde strijd tegen de Fransen, de Engelsen en de Belgen. Een hele generatie jonge mannen werd in de Belgische en Noord-Franse modder gruwelijk verminkt en getraumatiseerd. Miljoenen vonden er de dood. De ervaringen van de frontsoldaten werden in meerdere landen literair verwerkt in verhalen of gedichten. Wereldberoemd werd het boek van Erich Maria Remarque dat in 1929 verscheen: 'Im Westen nichts neues'.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/39/de-loopgraven-aan-het-westelijk-front>